

Stávať sa svedkom Krista

Priviesť veriacich k uvedomeniu si svojej úlohy, ktorú majú ako kresťania

Každému človekovi, bez rozdielu, bola zverená nejaká úloha. Deťom poslušnosť voči rodičom, žiakom a študentom zodpovedne sa pripravovať na vyučovanie a plniť si svedomito školské povinnosti, rodičom starostlivá výchova o svoje deti, kňazovi viesť jemu zverený ľud k spoločenstvu s Bohom, lekárom pomáhať ľuďom v chorobách a takto by sa dalo pokračovať ďalej a ďalej. Všetci sa snažíme, aby sme si dobre vykonávali prácu i poslanie, každý podľa svojho stavu. Čo je mojím poslaním, keď som človekom viery? Žiada sa niečo aj od kresťana? Apoštoli narazili na človeka, ktorý vyháňal zlých duchov v Ježišovom mene. Ich reakcia bola: „**Učiteľ, videli sme kohosi, ako v tvojom mene vyháňa zlých duchov. Bránili sme mu to, ved' nechodí s nami**“ (Mk 9,38). Ježiš využil túto príležitosť a odpovedal spôsobom, ktorým dal poučenie aktuálne pre všetky časy: „Nebráňte mu! Lebo nik, kto robí divy v mojom mene, nemôže tak ľahko zle hovoriť o mne. „Ved' kto nie je proti nám, je za nás“ (Mk 9,39–40). Tento neznámy človek preukázal hlbokú vieru v Ježiša. Vyjadril ju skutkami. Kristus ho prijíma za svojho učeníka a zároveň odsudzuje malicherný a výlučný postoj k apoštolátu s obmedzeným prístupom. Dáva pred náš zrak svoj postoj, že apoštolská práca vykonaná v jeho mene sa môže prejaviť v rozličných podobách.

Rozmanité druhy apoštolátu posväcujú svet a napomáhajú príchodu Božieho kráľovstva, aby sa stalo zjavným na zemi. Jedine viditeľný charakter tohto kráľovstva v konkrétnej podobe môže vypovedať o tom, že Boh je medzi nami. Jedinou podmienkou je „zotrvať pri Kristovi“. Učeníci dlhý čas trávili s Ježišom. Poznal ich ľudské nedostatky, a preto naliehal, aby všetko zanechali kvôli nemu. Spoznávanie Božej vôle by aj nás malo viesť k tomu, aby sme boli otvorení najrozmanitejším formám apoštolátu bez ohľadu na to, ako vzdialené by boli nášmu štýlu myslenia a konania. Je totiž nepredstaviteľné, aby sme ako kresťania preživali plne svoju vieru a súčasne pestovali mentalitu „exkluzivity“. Keby sme považovali za rivala každého, kto by sa neprispôbil určitému, nám vlastnému spôsobu činnosti alebo metódam apoštolátu. Ak má však niekto správny úmysel, v každom prípade vykonáva užitočné poslanie a nebude na Pánovej vinici škodiť. Všetci sme potrební. Pre nás je veľmi dôležité, aby sme ohlasovali Krista a jeho učenie mnohými rozmanitými spôsobmi. Všetka táto rozmanitosť má slúžiť len na to, aby zväčšovala a zdôraznila skutočnosť Božieho kráľovstva medzi nami, v našom živote. Preto sa musíme tešiť, keď vidíme veľa ľudí horlivo ohlasovať Božieho kráľovstvo.

Ježiš, pri Tebe sa chceme učiť, ako máme zjavovať Božiu slávu. Amen.